

Hensyn til ved Reglernes Fastsættelse, er Skolens Omsorg for sit Lærerpersonele. Derigennem vil det nemlig vise sig, om der er nogen Stabilitet i Forholdene ved Skolen, eller om det blot er et Eksamenskursus. Det er Litr. c., d. og e. i § 2; som omhandle dette Punkt. I Litr. c. fastsættes der en Minimumsløn, som Lærerne i Skolen skulle have, for at den kan faa Ret til Tilskud af Staten. I Litr. d. bestemmes det, at Skolen skal svare et Tilskud til Pensionskassen for Lærerne, og i Litr. e., at Lærerpersonelet selv skal yde et lignende Bidrag til Pensionskassen. Den tredje Betingelse, som Lovforslaget kræver opfyldt, er, at Skolen skal have kommunalt Tilskud. Det er de væsentligste af de Betingelser, der kræves, for at Skolen kan faa Understøttelse. Understøttelsen vil i alt kræve et Tilskud af Staten paa 115,000 Kr., nemlig ligesom hidtil 65,000 Kr. af Sorø Akademis Midler og 50,000 Kr. af Statskassen. Deraf gaa de 100,000 Kr. til Skolerne selv efter de Regler, der nærmere ere angivne i Lovforslagets Paragraffer, særlig § 3, idet dog $\frac{1}{6}$ af Tilskudet uddeles efter Skøn. I saa Henseende maa jeg henvise til de Dispensationsbestemmelser, som findes i Lovforslaget, og som ere nødvendige under Hensyn til de Skoler, der hidtil have faaet Understøttelse paa Finansloven, for at gøre Overgangen til faste Regler noget mildere for dem. Resten af Tilskuddet, nemlig de 15,000 Kr., gaar til Pensionskassen. Jeg havde oprindelig foreslaaet 10,000 Kr., men i Folketinget er det forhøjet til 15,000 Kr., idet man der mente — hvad jeg ogsaa kan gaa ind paa — at Lærerpersonelet ved Realskolerne i Kjøbenhavn og Frederiksberg burde kunne komme med i Pensionskassen. Det kan der være en Del, der taler for. Selve Skolerne i Kjøbenhavn og Frederiksberg berøres derimod ikke af Loven, lige saa lidt som de tidligere have faaet Tilskud paa Finansloven. Det vilde heller ikke nytte dem stort, om de omfattedes af Loven, idet de ikke vilde kunne opfylde Betingelserne, specielt ikke den, der kræver kommunalt Tilskud. Kjøbenhavns Kommune giver ikke Tilskud til private Realskoler. Saa vidt jeg kan skønne, arbejder den snarere hen til selv at oprette Fortsættelsesskoler. Der kan da være god Grund til gennem Pensionskassen at støtte disse Lærere, der virkelig gøre et nyttigt Arbejde i Skolens Tjeneste. Jeg har derfor kunnet gaa ind paa den i Folketinget vedtagne Ændring, ifølge hvilken der bevilges 5,000 Kr. mere til Pen-

sionskassen, for at ogsaa Lærerne ved de private Realskoler i Kjøbenhavn og Frederiksberg kunne blive Medlemmer af denne. Hermed har jeg gjort Rede for de væsentligste Bestemmelser i Lovforslaget. Det er min Overbevisning, at det, som det foreligger her, er et godt Forslag for den private Realskole. Jeg tror, der er god Grund til at støtte den, ikke alene, fordi den forbereder til almindelig Forberedelseseksamen, en Eksamen, som Staten kræver i mange Tilfælde, men ogsaa fordi den ved sit Arbejde hjælper til at højne den offentlige Skole. Det er sikkert nok, at den private Skole i den Henseende ikke gør en saa daarlig Gerning. Det har ogsaa Lovgivningsmagten erkendt ved Skoleloven, idet man der gav Tilskud til de private Skoler. Som jeg før nævnte, er der her lagt Vægt paa, at Talen er om virkelige Realskoler og ikke om Kursus, det er som Skoler, at de faa Tilskud. Dette finder jeg fuldkommen rigtigt. Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.

Goos: Allerede i en lang Aarrække er der jo paa Finansloven givet Tilskud til de private og kommunale Realskoler, og det kan vistnok siges, at disse Tilskud have virket godt. Det er ved Hjælp af dem, at den hele saakaldte Mellemskole eller Middelskole virkelig er opblomstret og har kunnet fyldestgøre den Opgave, som saadanne Skoler skulle have. Jeg vil ikke sige, at disse Tilskud oprindelig ere uddelte ganske regelløst. Tværtimod ere de fra Ministeriets Side — og derom kan jeg for saa vidt tale med, som en Del saadanne Tilskud bleve bevilgede i den Tid, jeg havde den Ære at forestaa Kultusministeriet — altid blevne foreslaaede efter bestemte Regler og Forudsætninger, men jeg kan jo ikke sige, at Resultatet altid blev det, som Ministeriet havde foreslaaet. At der kom noget regelløst ind, var maaske mange Gange afhængigt af, hvad den ærede Kultusminister gjorde en Bemærkning om, at der var lokale Interesser, som havde varmere Talsmænd end andre. Derved kom der efterhaanden en Ulighed og en Uensartethed frem, som meget naturligt affødte det Ønske, at man ikke vilde gaa videre paa denne Bane, før der var lovfæstet bestemte Regler for, under hvilke Betingelser et saadant Tilskud skulde gives, og hvorledes Beløbene skulde fordeles. Der blev ogsaa indsat en udtrykkelig Bestem-